

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny **w składzie:**

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopeć

przy udziale Prokuratora Artura Smukowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21.IV.16r., 7.VI.16r., 20.IX.16r., 4.X.16r., 18.X.16r., 29.11.16r. i 3.II.17r

sprawy R. K.

syna H. i G. z d. F.

urodz. (...)

w C.

oskarżonego o to, że:

w okresie bliżej nieustalonym nie wcześniej niż od dnia 28 stycznia 2011r do 20 sierpnia 2012r w N. woj. (...) na terenie (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wyniku z góry powziętego zamiaru, wykonując na zlecenie (...) S.A. prace polegające na rozbiórce nawierzchni betonowej lotniska w M., przywłaszczył powierzoną rzecz ruchomą w postaci przekruszu betonowego wykonanego z elementów betonowych lotniska stanowiącego własność (...) S.A. w ilości nie mniejszej niż (...)o łącznej wartości rynkowej nie mniejszej niż(...)złotych, który następnie sprzedał innym podmiotom gospodarczym i osobom fizycznym, czym spowodował straty w łącznej kwocie nie mniejszej niż(...)złotych na szkodę (...) S.A.,

to jest o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

o r z e k a

1. uznaje oskarżonego **R. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) złotych każda stawka;

2. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania w sprawie kwotę (...),06 (dziewięć tysięcy dwa złote i sześć groszy), w tym kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 610/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Spółka (...) S.A. w dniu 14 września 2010 roku zawarła z (...) sp. z o.o. umowę nr (...) na budowę części lotniczej L.-M.. Projekt zagospodarowania terenu lotniska opracowany przez biuro Studiów i (...) sp. z o.o. na realizację zamówienia „Budowa części lotniczej L.-M.” przewidywał, iż kruszywo z części istniejącej infrastruktury lotniskowej znajdującej się

na terenie lotniska miało zostać wykorzystane do budowy nowej infrastruktury na lotnisku w M.. Materiał z rozbiórki starej nawierzchni oraz podbudowy betonowej miał zostać przekruszony i wykorzystany ponownie do wykonania dolnych warstw podbudów.

Roboty związane z rozbiórką, przekruszeniem i ponownym wbudowaniem przekruszu betonowego w dolnych warstwach podbudów zostały zlecone przez (...) S.A. jako Generalnego Wykonawcę D. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą W.-B.. W umowie podwykonawczej z dnia 28 stycznia 2011 roku D. K. zobowiązała się za wynagrodzeniem m. in. dokonać rozbiórki nawierzchni betonowej starego pasa startowego, przekruszyć w przekruszarkach beton ze starego pasa startowego, a następnie przemieszać przekrusz betonowy z kruszywem naturalnym. Umowa podwykonawcza była poprzedzona negocjacjami, które w imieniu firmy (...) prowadził oskarżony R. K., mąż D. K..

Generalny Wykonawca (...) S.A. przed zawarciem umowy podwykonawczej przewidywał, że po dokonaniu rozbiórki nawierzchni betonowej lotniska i wybudowaniu nowej infrastruktury, pozostanie nadwyżka ok. 30 % całkowitej powierzchni betonowej. Integralną częścią umowy podwykonawczej był Załącznik nr 1, w którym strony umowy zawarły zapis, zgodnie z którym ilość nadmiaru przekruszu wynosi około 30 % ilości całkowitej nawierzchni do rozbiórki oraz że firma (...) zgłasza gotowość odkupienia nadmiaru przekruszu o frakcji 0/63 po cenie jednostkowej 19 zł.

Właścicielem powstałego po rozbiórce nawierzchni pasa startowego przekruszu był (...) S.A. Gruz pochodzący z rozbiórki nawierzchni lotniska M. miał być wykorzystany przez W.-B. wyłącznie do realizacji umowy podwykonawczej, z zastrzeżeniem rozliczenia i zwrotu nadwyżki, bez prawa rozporządzania nim na rzecz osób trzecich i w czasie wykonywania umowy miał być składowany na lotnisku, po przekruszeniu ponownie wykorzystany do wykonania podbudów z kruszywa pod nawierzchnie dróg technicznych.

Od początku rozpoczęcia prac na terenie lotniska w M. (czyli od marca 2011 roku) oskarżony R. K. dążył do tego, aby część przekruszonego betonu z pasa startowego wywozić z terenu budowy i sprzedawać innym podmiotom. W tym celu wielokrotnie prosił R. B., który w imieniu spółki (...) S.A. nadzorował prace na terenie lotniska, o pozwolenie na wywóz kruszywa. R. B. początkowo, nie uzgadniając tego ze swymi przełożonymi, zgodził się na wywóz kilku wywrotek gruzu, zastrzeżeniem, że R. K. wkrótce zwróci taką samą ilość kruszywa. Ponieważ oskarżony nie zwrócił kruszywa, co więcej, nadal domagał się zgody na wywóz większej ilości kruszywa, powołując się na zapisy załącznika nr 1 do umowy podwykonawczej, R. B. zabronił wywożenia kruszywa z terenu budowy. W maju 2011 roku obowiązki kierownika projektu objął K. S. (1). K. S. (1) wyraził zgodę na wywóz przez W.-B. kruszywa.

Wywożenie przekruszu odbywało się przez bramę nr 4, strzeżoną przez wynajętą przez spółkę (...) S.A. firmę ochroniarską H.. Każdy wywóz materiału z terenu budowy poświadczal dokument WZ. Pracownicy ochrony nie zawsze sprawdzali jaki materiał jest wywożony samochodami firmy (...). Zdarzało się, że oskarżony R. K. kazał kierowcom wywożącym kruszywo, na dokumencie WZ zostawianym ochronie na bramie nr 4 zamiast „kruszywo” wpisywać „piach”. Kruszywo wywożone z terenu budowy, W.-B. sprzedawał innym podmiotom. To oskarżony R. K. decydował kiedy i w jakiej ilości przekrusz wywieźć, komu sprzedać ten materiał, za jaką kwotę.

Jednym z podwykonawców firmy (...) S.A. na terenie budowy lotniska W. –M. była także spółka (...) stavby a.s., odpowiedzialna za wykonanie robót betonowych drogi startowej. Spółka ta miała zapewnić produkcję mieszanki betonowej i jej ułożenie. Na potrzeby realizacji kontraktu z (...) S.A. spółka (...) stavby a.s. ustawiła własny węzeł betoniarski i we własnym zakresie miała zapewnić dostawy kruszywa. Spółka (...) stavby a.s. z uwagi na ogromne zapotrzebowanie na kruszywo w tym okresie (budowy dróg, autostrad, stadionów przed zbliżającymi się mistrzostwami Euro 2012), miała problemy z pozyskaniem kruszywa. Przedstawiciel (...) (...) J. R. (1) zwrócił się do K. S. (1) o wskazanie, gdzie jego spółka może kupić przekrusz potrzebny do dalszej realizacji umowy podwykonawczej. K. S. (1) poinformował go, że przekrusz można kupić od firmy (...). Spółka (...) stavby a.s. zamówiła od firmy (...)(...)przekruszu. W.- B. dostarczył (...) stavby a.s. w okresie do 31 października 2011 roku przekrusz w ilości(...) P.

pochodził ze starej nawierzchni lotniska. Gdy przedstawiciele spółki (...) S.A. dowiedzieli się, że ma nastąpić płatność na rzecz firmy (...) za przekrusz, nakazali spółce (...) stavby a.s. należność uiścić na rzecz (...) S.A.

W listopadzie 2011 roku pomimo szacowanej nadwyżki zabrakło przekruszu potrzebnego do wykonania podbudów mineralnych. (...) S.A. był zmuszony zakupić od spółki (...) sp. z o.o.(...) kruszywa.

W okresie od marca 2011 roku do kwietnia 2012 roku R. K. polecił kierowcom firmy (...) wywiezienie z terenu L. w M. nie mniej niż 4313 ton przekruszu należącego do (...) S.A. o wartości nie mniejszej niż (...) złotych.

W dniu 25 lutego 2013 roku pełnomocnik (...) S.A. wezwał do zapłaty D. K. do dnia 28 lutego 2013 roku m.in. kwoty (...) tytułem odszkodowania za bezprawną sprzedaż spółce (...) stavby a.s. przekruszu. Ponieważ do dnia 28 lutego 2013 r. nie nastąpiła zapłata ww. należności, członek zarządu oraz prokurent spółki (...) S.A. złożyli w imieniu spółki oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z tytułu odszkodowania za bezprawną sprzedaż przez W.-B. na rzecz spółki (...) stavby a.s. przekruszu w wysokości (...) złotych z wierzytelnością jaka przysługiwała D. K. z faktury nr (...) wystawionej przez W. (...) w dniu 1 grudnia 2011 roku w wysokości 709.924,27 złotych.

Oskarżony R. K. ma (...)lat, jest żonaty, razem z żoną prowadzi działalność gospodarczą, osiągając dochód ok. (...)zł miesięcznie, nie był karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 1158-1162, 1431v-1433v), zeznania świadka W. K. (1) (k. 1450v-1451v), S. B. (k. 230 zbioru C, (...) -1452v), A. T. (1) (k. 1452v-1454), J. M. (k. 240-244 zbioru C, 1541v- (...)), P. N. (k. 297- 299 zbioru C, (...) - (...), 1542v- (...)), W. N. (k. 246-248 zbioru C, 1543v- (...)), M. P. (262-266 zbioru C, (...) -1544v), R. L. (k. 282-283 zbioru C, (...)), M. K. (k. 250-253 zbioru C, 1545v- (...)), częściowo S. D. (k.397-398 zbioru C, 592-593 zbioru C, 1546v-15447v), S. J. (1) (k. 406-412 zbioru C, 1547v-1548v), częściowo D. K. (k. 595-596, zbioru C, (...) -1560, (...) - (...)), M. S. (k. 830-832 zbioru C, 1619v-1620), G. K. (k. 1564-1565, 1566-1567, 1620v-1621), P. M. (k. 1572-1573, 1574-1575, 1621-1622), P. S. (k. 1580-1581, 1582-1583, 1622-1622v), D. R. (k. 1588-1589, 1590-1591, 1622v- 1623), W. M. (1) (k. 1593-1594, 1595-1597, 1623-1624), J. W. (1) (k. 1601-1602, 1624-1625), P. B. (k. 1603-1604, 1625- 1625), W. M. (2) (k. ` (...) - (...), 1625v- (...)), K. C. (k. 1607-1609, 1626-1626v), M. W. (k. 1610-1611, 1612-1613, 1627-1628), Ł. G. (k. 1642-1643, 1671v-1672), A. K. (1) (k. 1644-1647, 1672-1673), H. K. (1) (k.1651- 1654, 1673-1673v), Z. R. (1) (k. 1657-1658, 1673v-1674), M. Z. (1) (k. 1674- 1674v), R. B. (k. 1663-1664, 1674v-1675v), J. S. (1) (k. 1665-1667), Z. F. (k. 1676v-1677v), J. Z. (1) ((...) -1270 zbioru C, (...) - (...)), częściowo K. S. (1) (k. 292-293 zbioru C, (...) -1180 zbioru C, 1700- (...)), A. S. (1) (k. 874 zbioru C, (...) - (...)), M. M. (k. 880-883, 1703- 1704), J. W. (2) (k. 958-965 zbioru C, (...)), J. R. (1) (k. 950-957 zbioru C, (...)), A. S. (2) (k. 1001-1003 zbioru C, (...)), R. N. (k. 1175-1177 zbioru C, (...)), P. P. (k. 1186-1188 zbioru C, (...)), zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz załącznikami (k.1-188), dokumentację dotyczącą wydawanych przepustek (k. 301-329), dokumenty WZ (k. 330-392), wydruk aplikacji REGON (k. 413), umowę o świadczenie usług ochrony (k. 415-419), kopię dowodów dostawy (k. 420-487), dokumentację z postępowania upadłościowego (k. 488-573), obmiary robót wykonanych przez W.-B. (k. 578-582, 1017), zestawienie rozbiórek nawierzchni betonowych (k. 605-611, 615, 1018-1019), protokoły przeszukań (k. 620-703), wykaz dokumentów WZ (720-743), wykaz kierowców (k. 746-761), notatkę urzędową (k.762a-777, 778-782), dokumentację dotyczącą zbycia przez W.-B. przekruszu (k. 1039-1046, 1054-1057, 1082-1095), opinii biegłego z zakresu budownictwa (k. 1106-1145), dane o karalności (k. 1425, 1473, 1734), umowę (...) wraz załącznikami (k. 1271-1290), informację z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (k. 1426-1428, 1735, 1736), z akt sprawy XVI GC 195/13 pozew (k. 2-29), pisma (...) S.A. (k. 166-168, 505), oświadczenia o potrąceniu (k. 314), ugodę (k. 399-400).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 2 października 2015 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia zgodnie z którymi, spółka (...) S.A zawarła ugodę z firmą (...). Oświadczył, że każda tona wywiezionego przez niego przekruszu została wywieziona za wiedzą i zgodą przedstawicieli (...) S.A. Na każdy taki transport był wystawiany dokument WZ. Zgodę na wywóz przekruszu w imieniu spółki (...)

S.A. każdorazowo wydawał K. S. (1). W ocenie oskarżonego to K. S. (1) jako dyrektor kontraktu taką zgodę w imieniu spółki (...) S.A. mógł wydać.

Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 roku oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Składając wyjaśnienia podał, że w uzgodnieniach między nim, a A. T. (1) sprzedaż, wywóz kruszywa miał się odbywać na czytelnych, transparentnych, przejrzystych zasadach. Oskarżony uzgodnił z A. T. (1), że firma (...) przy każdym wywozie kruszywa oraz wywozie piasku będzie wystawiała dokument WZ. Firma (...) zostawiała jeden egzemplarz WZ na bramie ochrony lotniska. Oskarżony podał, że w październiku 2011 r. jego firma musiała wymienić dużą część gruntu na płycie lotniska, tj. ok (...) ⁽¹⁾, co w przeliczeniu daje ok(...) kruszywa. Wtedy dyrektor K. S. zabronił ustnie sprzedaży tego kruszywa. Oskarżony zażądał pisma w tej sprawie. Wskazał, że nie dostał żadnego pisma zakazującego mu wywóz kruszywa, ale w późniejszym okresie już nie wywoził przekruszu z lotniska, a jedynie piasek.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

W ocenie Sądu wyjaśnieniom oskarżonego należało dać wiarę jedynie w zakresie, w jakim pokrywają się z poczynionymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi oraz zeznaniami świadków W. K. (1), A. T. (1), J. Z. (1), J. R. (1), J. V., S. J. (1), jak również dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy.

Wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej twierdził, że wywoził przekrusz za zgodą i wiedzą (...) S.A. i na warunkach określonych z (...) S.A. Sąd nie dał wiary. Podnieść trzeba, że osoby, które mogły w imieniu spółki (...) S.A. taką zgodę wydać, czyli świadek W. K. (1), A. T. (2), J. Z. (1), temu zdecydowanie zaprzeczyły. Logiczne są tłumaczenia świadka A. T., W. K., że taka zgoda na zakup nadmiaru przekruszu w ilości 30 %, mogła być wyrażona dopiero po zakończeniu robót. Zeznania świadka A. T. (1), że nie wyrażał zgody na wywóz kruszywa i jego sprzedaż przez W.-B. przed zakończeniem robót, korespondują z zeznaniami świadka S. J. (1), złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, w których podał, że słyszał rozmowę K. S. (1) i A. T. (1), w której K. S. (1) musiał się tłumaczyć przed przełożonym z tego, że wyraził taką zgodę na wywóz kruszywa. Podnieść trzeba, że gdyby rzeczywiście władze spółki (...) S.A. od początku wyrażały zgodę na wywożenie i dysponowanie przekruszem przez W.-B. w czasie realizacji umowy, z pewnością świadek K. S. nie musiałby się z tego tłumaczyć. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w jakiej twierdził, że miał zgodę spółki (...) S.A. na sprzedaż kruszywa innym podmiotom, trzeba mieć na uwadze także treść zeznań świadka J. R. (1), który zeznał, że spółka (...) S.A. zabroniła spółce (...) stavby a.s. dokonać płatności za dostarczony przez W.-B. przekrusz, wskazując, że należność za przekrusz powinna być uiszczona na rzecz (...) S.A. W sytuacji gdyby w momencie dostaw kruszywa dla (...) stavby a.s. W.-B. miał zgodę (...) S.A. na wywóz i sprzedaż kruszywa, (...) S.A. nie sprzeciwiałby się na sprzedaż kruszywa (...) stavby a.s.

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim wskazywał, że faktury wystawione na rzecz spółki (...) stavby a.s. nie były wystawione za sprzedaż przekruszu, a za usługę przekruszenia betonu należącego do (...) stavby a.s., który był składowany w tej części lotniska, i dowiezieniu go do betoniarni (...) stavby a.s.. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części są sprzeczne z zeznaniami świadków J. R., J.V., którzy wprost wskazywali, że W.-B. dostarczał przekrusz (...) stavby a.s. , nie zaś przekruszał należący do tej spółki beton. Okoliczność ta wynika również z dokumentu zamówienia z dnia 14.10.2011 r. (k. 33) i dokumentu WZ z dnia 31 października 2011 r. (k. 35). Okoliczność, że przekrusz dostarczony do firmy (...) stavby a.s. pochodził z rozbiórki starej nawierzchni pasa startowego potwierdzili także świadkowie M. S., P. S., G. K..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka W. K. (1), A. T. (1), W. K. (1). Ich zeznania są bowiem logiczne, konsekwentne, spójne, korespondują z dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania. Świadek W. K. (1) kategorycznie stwierdził, że był jedyną osobą, która mogła wydać zgodę na wywóz przekruszu w imieniu (...) S.A. , ale takiej zgody nigdy nie wydał. Logiczne są tłumaczenia świadka K. oraz świadków A. T., J. Z., że tylko po zakończeniu budowy mogła być uzyskana zgoda na zakup przez W.-B. nadwyżki przekruszu. Dopóki bowiem budowa się nie zakończy, (...) S.A. nie znał wszystkich oczekiwań związanych z kruszywem, nie wiedział ile kruszywa będzie potrzebnego do wykonania przedmiotu umowy. Zeznania tych świadków w zakresie w jakim twierdzili, że nie było

zgody osób mogących taką zgodę w imieniu (...) S.A. wyrazić na wywożenie przekruszu, korespondują z zeznaniami świadka S. B., który zeznał, że słyszał rozmowę świadka W. K. z K. S., w której obaj mężczyźni podejrzewali, że jest wywożony przekrusz z lotniska. Również świadek S. J. w swoich zeznaniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego podnosił, że był świadkiem rozmowy, podczas której K. S. tłumaczył się przed A. T., ze zgody na wywóz przez W.-B. dla spółki (...) stavby a.s. przekruszu.

Sąd dał wiarę zeznaniom S. B., P. N., W. N., Z. F.. Ich zeznania złożone zostały w sposób obiektywny i cechuje je duży stopień wiarygodności. Osoby te nie były zainteresowane wynikiem niniejszego postępowania, ani też nie sprzyjały żadnej ze stron procesu.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. M., M. P., R. L., R. B., M. K., Ł. G., J. W. (2) i J. R. (1). Ich zeznania są logiczne, spójne, korespondują z pozostałymi dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne.

Za wiarygodne należało uznać zeznania świadka S. J. (1). Jego zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego są logiczne, spójne, konsekwentne, szczegółowe, korespondują z zeznaniami świadków M. S., G. K., P. M., P. S., D. R., W. M. (1), J. W. (1), P. B., W. M. (2), K. C., M. W., A. S. (1), M. M.. Na etapie postępowania sądowego świadek nie pamiętał szczegółów wywożenia przekruszu, jednak potwierdził zeznania składane wcześniej.

Sąd uznał za niewiarygodne częściowo zeznania świadka S. D.. Świadek potwierdził, że był wywożony przekrusz z terenu lotniska, ale nie opisywał w jaki sposób był on wywożony, wskazując, że na budowie zajęty był innymi kwestiami. Tymczasem w świetle zeznań świadków, kierowców firmy (...), również świadek S. D. wydawał dyspozycje wywozu kruszywa kierowcom.

Zeznaniom D. K. Sąd dał wiarę w części. Świadek jako żona oskarżonego, miała interes w składaniu zeznań określonej treści. Świadek podała, że nie wie nic na temat wywozu kruszywa z lotniska w M., nie przypominała sobie, czy kierowcy przywozili dokumenty WZ do siedziby firmy (...), czy wystawiała faktury za sprzedaż kruszywa z lotniska, choć jako osoba zajmująca się w firmie (...) księgowością, rachunkami, musiała o tym wiedzieć.

Zeznania świadków M. S., G. K., P. M., P. S., D. R., W. M. (1), J. W. (1), P. B., W. M. (2), K. C., M. W., A. S. (1), M. M. Sąd uznał za wiarygodne. Świadczyli oni logicznie, szczegółowo opisywali kto, kiedy, w jaki sposób wydawał im dyspozycje wywozu kruszywa. Ich zeznania korespondują z innymi uznanymi przez Sąd za wiarygodne dowodami jak m.in. dokumenty WZ, zeznania świadków S. J., A. K., H. K., Z. R., M. Z., J. S..

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania K. S. (1). Świadek na każdym etapie postępowania przedstawiał sprzeczne zeznania w części dotyczącej tego, czy w czasie wykonywania prac przez W.-B. na terenie lotniska, W.-B. mógł wywozić przekrusz. Na etapie postępowania przygotowawczego świadek kategorycznie zaprzeczał, aby taki proceder miał miejsce. Wyrzucił przypuszczenie, że jedyny materiał jaki W.-B. mógł wywozić, to przekruszony beton należący do spółki czeskiej (...) stavby a.s. Kategorycznie też zaprzeczył, aby skierował przedstawiciela spółki (...) stavby a.s. do W.-B. po kruszywo pochodzącego ze starego pasa startowego. W tym zakresie zeznania K. S. sprzeczne są zeznaniami świadków J. R., J.V., a także kierowców firmy (...), którzy zeznali, że taką zgodę na wywóz przekruszu pochodzącego z rozbiórki starego pasa startowego W.-B. dostał od K. S.. Na etapie postępowania sądowego świadek K. S. twierdził zaś, że przekrusz był wywożony z ternu L. przez firmę (...), a to z uwagi na zapis umowy w załączniku nr 1 do umowy podwykonawczej, oraz że uzyskał zgodę przelożonych na wywóz przekruszu przez W.-B.. Świadek K. S. zmiany swoich zeznań we wskazanym zakresie nie potrafił w racjonalny sposób na rozprawie wyjaśnić, zasłaniając się ostatecznie niepamięcią.

Sąd nie znalazł żadnych powodów, aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadków A. K. (1), H. K. (1), Z. R. (1), M. Z. (1), J. S. (1), A. S. (2), R. N., P. P., jednka ich zeznania niewiele wniosły do sprawy.

Brak było podstaw do odmowy wiarygodności dokumentom ujawnionym i zaliczonym w poczet materiału dowodowego, ponieważ nie budzą one wątpliwości co do swej autentyczności i wiarygodności. Dokumenty te nie były

kwestionowany przez żadną ze stron, ich treść koresponduje z treścią pozostałych dowodów uznanych przez Sąd za wiarygodne.

Sąd w całości obdarzył wiarą opinię biegłego z zakresu budownictwa. Jest ona jasna, rzeczowa, wydana została przez uprawnioną osobę, dysponującą niezbędną wiedzą specjalistyczną, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wiarygodności.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy i opierając się na przeprowadzonych wyżej rozważaniach stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu w wyroku czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 284 § 2 k.k. Przy czym zachowania oskarżonego stanowią zdaniem Sądu czyn ciągły, zostały bowiem podjęte w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem.

Przywłaszczenie wiąże się z uprzednim posiadaniem rzeczy lub prawa majątkowego przez sprawcę. W przeciwieństwie do kradzieży, gdzie sprawca czynu zabiera spod władztwa osoby uprawnionej określoną rzecz, w przypadku przywłaszczenia, sprawca w chwili czynu jest już w legalnym posiadaniu określonej rzeczy (wyr. SN z 17.7.1978 r., Rw 258/78, OSNKW 1978, Nr 10, poz. 109). Okolicznością tworzącą typ kwalifikowany przywłaszczenia w postaci sprzeniewierzenia, jest okoliczność powierzenia sprawcy rzeczy przez jej właściciela. Dochodzi tu więc do swoistego nadużycia zaufania, jakim obdarzył sprawcę właściciel rzeczy. Rzeczą powierzoną jest rzecz wydana sprawcy w określonym celu, za dobrowolną zgodą jej właściciela (por. wyr. SN z 28.6.1978 r., RW 208/79, OSNKW 1979, Nr 10, poz. 103). Nie dochodzi tu jednak do przeniesienia prawa własności do tej rzeczy, ale uzyskaniu przez sprawcę innych praw do rzeczy (np. prawo do jej używania i pobierania pożytków). Nie ma przy tym znaczenia, czy rzecz wydaje sam właściciel, czy też osoba trzecia, działająca w imieniu właściciela. Przywłaszczenie rzeczy powierzonej ma również miejsce, gdy sprawca reprezentując właściciela odbiera rzecz ruchomą od osoby trzeciej (np. odbiór gotówki od dłużnika w celu przekazania i rozliczenia się z wierzycielem).

W okolicznościach niniejszej sprawy spółka (...) S.A. jako Generalny Wykonawca była właścicielem powstałego po rozbiórce nawierzchni pasa startowego przekruszu. Gruz pochodzący z rozbiórki nawierzchni lotniska M. miał być wykorzystany przez podwykonawcę firmę (...) wyłącznie do realizacji umowy podwykonawczej, z zastrzeżeniem rozliczenia i zwrotu nadwyżki, bez prawa rozporządzania nim na rzecz osób trzecich. W czasie wykonywania umowy miał być składowany na lotnisku, po przekruszeniu ponownie wykorzystany do wykonania podbudów z kruszywa pod nawierzchnie dróg technicznych. Tymczasem oskarżony R. K. nakazał swoim pracownikom część przekruszu wywozić, do czego w ocenie Sądu nie miał prawa, gdyż nie było na to zgody (...) S.A. Nie można przyjąć, że na skutek uwagi zamieszczonej w załączniku nr 1, stanowiącym integralną część umowy podwykonawczej z dnia 28 stycznia 2011 roku, oskarżony lub jego żona nabyli prawo do dysponowania przekruszem. Zapis wyraźnie wskazuje, że firma (...) wyrażała gotowość zakupu nadmiaru przekruszu. Nie można też przyjąć, że w okresie od marca 2011 roku w sposób dorozumiany taka umowa na zakup przekruszu została zawarta, przez to, że najpierw R.B., a potem od maja 2011 roku K. S. wyrażali zgodę na wywóz przekruszu. Obaj świadkowie nie mieli bowiem prawa do składania tego rodzaju oświadczeń woli w imieniu spółki (...) S.A. Dowody przeprowadzone w toku rozprawy nie pozwalają na poczynienie ustalenia, aby osoby uprawnione do składania oświadczeń woli w imieniu (...) S.A. wyraziły taką zgodę ustnie bądź na piśmie, albo, żeby wiedząc o takim procederze nie sprzeciwiały się temu. Oskarżony R. K. doskonale wiedział, kto taką zgodę na wywóz, sprzedaż kruszywa w imieniu (...) S.A. wydać może (wcześniej bowiem to on prowadził rozmowy negocjacyjne z (...) S.A.), lecz do tych osób o taką zgodę się nie zwracał, wiedział bowiem, że przed zakończeniem umowy od tych osób takiej zgody nie uzyska. Tymczasem podnieść trzeba, że oskarżonemu zależało na tym, aby przekrusz sprzedawać w tym czasie, z uwagi na ogromne zapotrzebowanie na ten materiał w tym okresie.

Oskarżony nakazał swoim pracownikom przekrusz wywozić z terenu lotniska do innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych, zatem w sposób nieodwracalny oskarżony swoim zachowaniem pozbawił (...) S.A. możliwości władania przekruszem, dysponowania nim.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu budownictwa w okresie od marca 2011 roku do kwietnia 2012 roku R. K. polecił kierowcom firmy (...) wywiezienie z terenu L. w M. nie mniej niż 4313 ton przekruszu należącego do (...) S.A. o wartości nie mniejszej niż 97237,03 złotych.

Oskarżony jest pełnoletni i w konkretnych warunkach niniejszego stanu faktycznego miał pełną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego przez niego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, jak również opisane wyżej: sposób i okoliczności ich popełnienia, postać zamiaru i motywację sprawy. Oskarżony działał z niskich pobudek, chcąc w łatwy sposób wzbogacić się cudzym kosztem. Jego zachowanie godziło w pewność obrotu gospodarczego.

Przechodząc do rozważań dotyczących wymiaru kary, podnieść należy, że czyn oskarżonego zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przy czym trzeba mieć na uwadze, że aktualnie obowiązujące przepisy pozwalają jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, wymierzenie kary grzywny lub kary ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34 § 1a pkt 1 lub 4 k.k.

Przystępując do uzasadnienia wymiaru kary, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd zdecydował się na skorzystanie z instytucji opisanej w art. 37 a k.k. Wymierzając karę oskarżonemu, Sąd dał także wyraz zaakcentowanej w art. 58 k.k. zasadzie prymatu kar wolnościowych. Jak wskazuje wymieniony powyżej przepis, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 200 stawek po 100 zł każda Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, o jakich mowa w art. 53 kk. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił znaczny stopień winy oskarżonego i znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Jako okoliczność łagodzącą jego niekaralność.

Sąd nie orzekł pomimo takiego wniosku pokrzywdzonej spółki (...) S.A. o obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody.

Trzeba mieć na uwadze, że jak wynika ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w dniu 5 lutego 2013 r. spółka (...) S.A. złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wskazując, że w wyniku bezprawnego działania R. K., D. K. i Ł. K. przywłaszczyli (...) przekruszu w wyniku czego spółka poniosła szkodę w wysokości 638.895,114 zł

Natomiast w dniu 1 marca 2013 r. w imieniu spółki (...) S.A. członek zarządu tej spółki oraz prokurent złożyli oświadczenie o potrąceniu tej samej wierzytelności, którą opisano w zawiadomieniu o popełnionym przestępstwie z wierzytelnością jaka przysługiwała D. K. z faktury nr (...) wystawionej przez W.-B. w dniu 1 grudnia 2011 roku.

Oświadczenie to zostało doręczone D. K. razem z odpisem pozwu i jego załączników.

Zgodnie z treścią art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

W realiach tej sprawy przedmiotem obu wierzytelności były pieniądze, obie wierzytelności były wymagalne i mogły być dochodzone przed sądem.

Zgodnie z treścią art. 498 § 2 k.c. skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Oświadczenie o potrąceniu ma charakter konstytutywny i z chwilą dojścia do adresata wywołuje skutek umorzenia wierzytelności ze skutkiem ex tunc. W wypadku złożenia oświadczenia woli o potrąceniu, skutek prawny następuje z mocy prawa niezależnie od dalszych czynności składającego oświadczenie woli, a jedynym wyjątkiem jest cofnięcie oświadczenia woli za zgodą drugiej strony lub powołanie się na wady oświadczenia woli. Z dowodów przeprowadzonych w toku postępowania nie wynika, aby (...) S.A. cofnął oświadczenie woli o potrąceniu za zgodą dłużnika lub by powoływał się na wady oświadczenia woli.

Zatem na skutek potrącenia doszło do umorzenia wierzytelności przysługującej (...) S.A. z tytułu przywłaszczenia przekruszu. Podnieść trzeba, że spółka (...) S.A. tej należności nie dochodziła w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym w Warszawie, XVI Wydział Gospodarczy, wskazując wyraźnie w treści uzasadnienia pozwu, że wierzytelność przysługująca z tytułu przywłaszczenia przekruszu została potrącona z wierzytelnością jaka przysługiwała D. K. z faktury nr (...) wystawionej przez W. (...) w dniu 1 grudnia 2011 roku. Wierzytelność przysługująca spółce (...) S.A. z tytułu przywłaszczenia przekruszu była opisana w treści pozwu, ale też wyraźnie tam stwierdzono, że powód (...) S.A. nie żąda zasądzenia tej należności, skoro doszło do jej umorzenia.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do tego, aby oskarżonego zwolnić z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w wyroku.